וחישב עליה בין חוץ למקומו בין חוץ לזמנו

פסול ואין בו כרת י 🌣 (ל"א) חישב עליה

חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו

פיגול וחייבין עליו כרת דברי ר' אלעזר ור"ש

וחכ"א כיון אשנתנו לשמאל פסלתו מתנתו

מ"ם משום דבעי יו קדושה בכלי וכיון שנתנו

לשמאל נעשה כדם שנשפך מצואר בהמה

על הרצפה בואספו שפסול מכלל דר"א ור"ש

לא בעו מתן כלי תיובתא דרב נחמן תיובתא

לרבי יהודה בריה דרבי חייא מסייעא לי' לרבי

ינאי לימא תיהוי תיובתא אמר לד רבי ינאי

אנא דאמרי כתנא דהקטר ולאו לצדדים

קתני: הקמיר קומצה פעמים כשרה: אמר

רבי יהושע בן לוי פעמים ולא פעמי פעמים

ור' יוחגן אמר יפעמים ואפילו פעמי פעמים

מאי בינייהו א"ר זירא סיש קומץ פחות משני

זיתים יויש הקטרה פחותה מכזית איכא

בינייהו ריב"ל סבר יאין קומץ פחות משני

זיתים הואין הקטרה פחותה מכזית ורבי יוחגן

סבר יש קומץ פחות משני זיתים ויש הקמרה

יו פחותה מכזית: איתמר ייקומץ מאימתי

מתיר שירים באכילה רבי חנינא אומר

משמשלה בו את האורי רבי יוחגן אמר

ימשתצית בו את האוריי ברובו אמר ליה רב

יהודה לרבה בר רב יו יצחק אסברה לך

מעמא דר' יוחנן אמר קרא יוהנה עלה קימור

הארץ כקימור הכבשן אין כבשן מעלה

קימור עד שתצית האור ברובו אמר ליה

רבין בר רב אדא לרבא אמרי תלמידיך אמר

רב עמרם יתניא אין לי אלא ידברים שדרכן

ליקרב בלילה כגון אברים ופדרים שמעלן

ומקטירן מבוא השמש ומתעכלין והולכין כל

הלילה כולה חדברים שדרכן ליקרב ביום כגון

הקומץ והלבונה והקטרת ומנחת כהנים

ומנחת כהן משוח "ומנחת נסכים שמעלן

ומקטירן מבוא השמש והא אמרת דרכן

ליקרב ביום אלא עם בא השמש ישמתעכלין

והולכין כל הלילה מנין ת"ל "זאת תורת

העולה ריבה והא עם בא השמש לא משכחת

ד) סוטה טו., ה) [נדל"ל בו האורן, ו) ונדל"ל בו האורן, ם) וממעכליו. ל"ה. ט) יומא מה: ע"ש זכחים פג:, י) ל"ק מ"ז, כ) יומא מח., ל) [ויקרא מ", כ) יותח מתה, כ) ניקרם דן, מ) שיר"ים. דקדש קדשים מאשי הי כמיב אין כרי. ז"ק, ט) נייקרא בן, כ) נייקרא פרק יאן, כ) נשסן, פ) נשס ון, ט ביאת. ז"ק, כ) שדרכן. ז"ק, ביאת. ז"ק, כן שדרכן. ז"ק, היאן, מין שדרכן. ז"ק, או מורכן. ז"ק, כן או מין היאן, מין או מין או מין או מין או מורכן. ז"ק, כן או מין היאן, מין או מין או מין או מין או מורכן. מין או מורני. מין או מורכן. מין או מורכן. מין או מו ם) ננו פרשה אן, א) נממורה יג.], ב) שפוקעין. ל"ק, ג) וגי ל"ק וי"ל דר"י דריש וכל דאפילו למ"ד דלא כו' ול"ע דחפינו נמ"ד דנה כרי ונ"ע דאי מוכל משרת דריש מאי פריך לקמיה והא משרת כרי וכן הוא בחוספות פסחים שם ובנזיר דף לו ע"א ולקמן דף נח ע"א וע"ש בל"ק,

תורה אור השלם ווישקף על פני סדם (נישקף על פני סדם ובעקר ניצרא והנה עלה בקשר הבקשר בקשר בקשר 2. עלה את הדרן ואת בני התקב" בת העלה על העלה את תורת העלה את התקבה במובר בנו המובר בנו ויידו בבו ויידו בבו ויידו ויידו בבו בו ויידו ווידו היידו בבו בו יידו או בבו ויידו ויידו בבו בו יידו או בבו ביידו בבו ויידו או בבו ויידו או בבו ביידו בבו ויידו או בבו ויידו או בבו ביידו או בבו ויידו או בבו ביידו או בבו ויידו בבו ויידו או בבו ויידו בבו ויידו או בבו ויידו ב בו. 3. וִלְבָשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַּד ומכנסי בד ילבש על בשרו וְהֵרִים אֶת הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תאבַל הָאֵש אֶת הָעלָה על

הגהות הב"ח רש"י ד"ה והא אם (f) מעלן עם גא השמש:

שימה מקובצת (המשך) מכזית וא"ת לדבריו אמאי מכזית וי״ל דגלי ביה קרא כדאיתא בריש פרקין [דף יז ע״ב] מה אכילה בכזית אף הקטרה בכזית מיהו תימה . הא דתנן ומייתי לה שלהי פ״ק [דף יב ע״ב] קומץ ולבונה וקטורת כו״ שאם אותו כשהוא שלם דהיינו כזית ולא כשהוא חסר. תוס׳ (זבחים דף קז ע"ב): סֹן נחמן תיבת יצחק נמחק: ו] מניומי ברבי: ו] סמי מכאן תיבת ברבי: ז) סמי מכאן תיבת מיכן נחובת מיכן נמחק: ח) בעי הכי בעי בי לעור: טן היא לחיוביה כרת האוכלו כר שראוי לעבודה ובשמאל בלא כלי כשרה לעבודה קומץ כדאמירנן לעיל בא לעובדה ביימי עורבה ביימי נחנואה ביימי עורבה ביימי בתנואה בתנואה ביימי בתנואה ב ביד עובדה בימין כחטאת הס"ד: י] הוי בעי מתן כלי לית: י6) פעמים שלשה או ארבעה פעמים הס"ד ומה"ד מאי בינייהו במאי פליגי ומאי טעמיה הס"ד פליגי ומאי טעמיה הסיד ומהייד רבי יהושע סבר אין קומן פתות משני זיתים ואין הקטרה פחות מבויח כו הסיד ומהיד משני ויתים: "2 משירה אלמא יש הקטרה בפחות מכוית הלכך אפילו ג'ודי נצ'ו הסיד ומהייד קומק שאומתי האים שינית דהא מאימתי מתיר שירים דהא כתיב והנותרת וגו' קדש , קדשים מאשי ה': יגן אין לי . אעל המזבח: ידו אחר שיבא:

וחשב. כלומר אם חישב עליה כל זמן שהוא בשמאלו לאו מחשבה היא ש' ולאו חיוביה כרת האוכלו שאין מחשבה פוסלת אלא במי שראי לעבודה ושמאל בלא כלי לר"ש אינו כשרה כדאמריען לעיל [ע"א] בא (10: פסים מית. מי לים. לעובדה ביד עובדה בימין: פסלחו מחנחו. מה שניתן בשמחלו ושוב אין לו תקנה בחזרה: מ"ע משום

דבעי לקדושיה בכלי כו' ואספו שפסול. עוד להקדישן בכלי דחי לח הוי בעי עוד החי קומן קידוש כלי לא הוה מפסיל דהוה כדם שנשפך מן הכלי על הרלפה ואספו שכשר כדאמרינן במס' יומא בפ' הוליאו לו (דף מת.) נשפך מן הכלי על הרלפה וחספו כשר: לה בעו מהן כלי. דחי ין בעי לית ליה תקנתה בחורה כדפרישית דהוה ליה כנשפך על הרלפה מן הנואר שפסול דנפקא לוף מולקח מדם הפרל דם מהפר יקבלנו וקידוש קומץ במקום קבלת דם ושמאל בלא כלי הרי היא כרלפה דכי אכשר רבי שמעון שמאל בקבלה לא הכשיר אלא בכלי: לרבי יהודה מחייע ליה. דאמר [ע"א] כשעובדה ביד בעינן ימין הכא נמי התני יחזיר לימינו: לרבי ינאי לימא תיהוי תיובתא. דאמר [שם] אפילו בהמיינו וכל שכן בשמאל והכא קתני יחזיר לימינו: דאמר כתנא דהקער. דקתני לעיל [שם] הקטר חלבים ואברים כו' ומכשר עבודת קומן בשמאל ואפילו ביד: ולאו ללדדין קסני. כדתרלה רבי יהודה בריה דרבי חייא לעיל [שס]: פעמים. חליו בראשונה וחליו בשניה ולח פעתי פעתים יא]: משני זיתים. הלכך האי דנקיט מתניתין פעמים דוקא נקט שתהא בכל הקטרה כזית ולא פחות דאין הקטרה בפחות מכזית: ורבי יוחנן אמר יש קומן בפחות משני זיתים. ואפילו הכי קתני מתניתין פעמים כשרה יב]: מאימתי מתיר מו כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה'יט אין להן חלק אלא לאחר אשי ה׳ בת״כם): משמשלה. במקלתה: אין כבשן מעלה קיטור כו'. ובקומך נמי כתיבש והקטיר הלכך בעינן קיטור: אמריתלמידיך.תלמידיך אומרים משמיה דרב עמרס: אין לי. אעל יין מזכח כל הלילהם קאי: מבוא השמש. אחר יד] שבח לי השמש: קומן ולבונה וכל הקרבנות דרכן ש ליקרב ביום דנפקא לן מביום לוותור) בת"כש ולא ילא מאותו כלל אלא אברי עולה שהתירן הכתוב בלילה דכתיב (ויקרא ו) על מוקדה וגו': אברים ופדרים דדרכן ליקרב בלילה מהאי קרא גופיה נפקא בתורת כהניםם: עם בה השמש. קודם ביאת השמש. ואי קשיא הא קיימא לֹן 4) מנחתם ונסכיהם בלילה והכא תני ומנחת נסכים ביום תריך הא מותיב לה בפ"ב דמסכת תמורה (דף יד:)

ומשני כאן בנסכים הבאין עם הזבח

כאן בנסכים הבאין בפני עלמן:

והה (ה) מון עם בה השמש לה משכחת

דילית האור ברובו. קודם שקיעת

החמה ואי לא חשיב ההטרה עד שתלית

האור ברובו איפסלו להו בשקיעת החמה: לקלוע. שתהא מובח קולטו

אין הקשרה פחותה מכזית. בפ' כל המנחות באות מלה (לקתן דף נח.) פליגי אביי ורבא וקיימא רבא כרבי יהושע בן לוי דהכא ואביי כרבי יוחנן ול"ע בפ' אלו עוברין (פסחים דף מג:) דאמר רבי יוחנן כל איסורין שבתורה אין היתר מלטרף לאיסור חוץ מאיסורי נזיר

שאמרה תורה משרת וכל משרת זעירי אמר אף שאור בבל מקטירו כמאן כר' אליעזר דדריש כל אי הכי אפילו חמץ בפסח נמי אין הכי נמי ולאפוקי דאביי והשתא מרבי יוחנן מיהא תקשי דכרבי אליעזר הוי ולא מ"ל דלאפוקי מדאביי דהא ר"י קאי כאביי י) וי"ל =] (דאביי) אפילו מ"ד דלא דריש כל וכל דריש ולריך עיון דממשרת דריש מדפריך לקמיה והא משרת להכי הוא דאתא. מ"ר:

הקמרה בפחות מכזית. בהקטר שומשום בסוף הקומן זוטא (לעיל טו:) מודה דאין דרך הקטרה בכך והא דמשמע בכל דוכתי דאיו הקטרה בפחות מכזית כדאמר לעיל דאם לא נשתייר כזית חלב אין זורק את הדם הכא היינו טעמא משום דיש קומן פחות משני זיתים וחלי קומץ מרבין בפרק כל המנחות באות מלה (לקמן נח.) ובריש אלו עוברין (פסחים מג:) מדכתיב כל שאור. מ"ר: תורת העולה ריבה. אכתי דרשינן מינה בפ' יולא דופן (נדה

מ:) תורה אחת לכל העולין שאם עלו לא ירדו. מ"ר:

קומץ מאימתי מתיר את השיריי׳ לאבילה. הוה מני למינהט אימורים דכמה דלא (פסחים נט:) מיקטרי אימורים לא מישתרי בשר באכילה אלא משום דכי נטמאו או שאבדו מישתרי בשר לא פסיקא ליה אבל קומן פסיקא ליה. מ״ר: ארא עם בא חשמש בו'. מקומץ ולבונה לא קשה היאך הם קריבין אחר התמיד בא] דשמא כיון שנקמלו קודם הוי כאברים שנתותרו שהתירתן הקמילה ומנחת כהנים וכהן משיח אף על פי שאין בהם קמינה יש בהם קידוש כלי כדאמרינן (זבחים דף מה:) דכל דבר שחין לו מתירין משקידש בכלי חשיב בבן כמתירין. מ"ר: ואי אתה מחזיר עיכולי קמורת. מהעולה לא ממעט עיכולי קומץ ולבונה כיון דאיתנהו על מזבח החילון אבל הטורת על מזבח הפנימי. מ"ר:

לה שתצית האור ברובו לא קשיא כאן לקלוט כאן להתיר רבי אלעזר מתני לה מבוא השמש ומוקים לה בפוקעין וכן כי אתא רב דימי אמר רבי ינאי בפוקעין ומי אמר רבי ינאי הכי והא א"ר ינאי 'קטרת שפקעה מעל גבי המובח אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותן ∞ותני רב חנינא בר מניומי וו בדבי ר"א בן יעקב 3אשר תאכל האש את העולה על המזבח עיכולי עולה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר עיכולי קמרת סמי ז מיכן קמרת א"ר אסי כי פשים רבי אלעזר במנחות בעי הכי ים י(בעי ר' אלעזר) קומץ שסידרו וסידר עליו את המערכה מהו דרך הקמרה בכך או אין דרך הקמרה בכך יתיקו: בעי חזקיה אברין שסידרן וסידר עליהן את המערכה מהו על העצים אמר רחמגא דוקא על העצים או דלמא כיון דכתיב קרא אחרינא אשר תאכל האש את העולה על או דקמא כיון זכונים קו א אוון נא הכי עביד לתיקו: בעי רבי יצחק נפחא המזבח אי בעי הכי עביד אי בעי הכי עביד לתיקו: בעי רבי יצחק נפחא פאברין שסידרן בצידי המערכה מהו אליבא דמ"ד על ממש לא תיבעי לך דעל

שלא יפסל בלינה הויא משמשלה בו האור: להסיר. 🕮 שיריה לא הוי הקטרה עד שתצית בו האור ברובו: ד' אלטור מחני לה. כדקתני לעיל בקומץ ולבונה שמעלן מבוא השמש יוֹ: בפוקעין. בקומץ ולבונה הקופלין מחוך האור ונופלים מעלין אותן כל הלילה: אפי קרטין. שלמים וחשובין שבה: אין מחזירין. ולעיל קחני קטרת ומוקי לה איהו בפוקעין: מאכל. קרי ביה תעוכל: עיכולי. ב'פוקעין: יח] כי פשיע. כשהיה שונה: על המובח. יש חחת העלים: בלידי המערכה.

אני הא כמשמען עם: מו) להתיר השירים: יו) השמש ודקשיא לך הא אמרת דרכן ליקרב ביום מוקי לה לה המדבה: יד) אחר שיבא: בפוקעין: יח) פוקעין הס"ד ומה"ד סמי מכאן מההיא דקתני מעלן ומקטיר מבא השמש לא קתני בהדייהו קטורת: ימ) המובח משמע סמוך למובח: כזן וייל דסבר ר" יותנן דאפי מאן דלא: כל) התמיד הוא אמריקן עליה השלם כל הקרבנות כילן מכאן שאין מקטירין [שסו] דבר אחר תמיד של דיכרים דבשלמא בדרכו מדרים לא קשא ברמוק לה במסח שיב בארכים ופדרים שותחורו כלומר שנשחט הזכח ונזרן הדם קודם התמיד דבהא לא הזוהיר הכתוב שלא להקטיר: ככן כמתירין וכיון שקידש בכלי קודם התמיד הוי כקמיצה דשאר מנחות:

דהא כתיב העולה על מוקדה תנהו לענין סופה. עיכולי עולה. פוקעין שפקעו מעל האש וקרי ביה אשר תאכל האש וקרי ביה אשר תאכל את העולה על המזבח. (יומא

שימה מקובצת ן 1) וחישב עליה. פ״ה כלומר אם חישב עליה כל זמן שהיא בשמאלו משמע דקאי אהא דקאמר קמץ בימינו ונתן בשמאלו א״כ ע״כ הא ונחן בשמאלו א"כ ע"כ הא דפסיל היינו מטעם מחשבה דילו מטעם שמאל ו"ש מכשר שלא בהילון וקשיא אמא פסול כיון דאינו ותפש בפיגול הא אמרינן לעיל בפ"ק [דף ה ע"א] מנתת העומר שקפצה שלא לשמה כשרה דאין מחשבה פוסלה אלא בדבר הראוי לעבודה ועוד במאי מחשב אי בהולכה בשמאל הא תנן

שא א מיי פייא מהלי פסורית הלכה ב: שב ב מיי פייא שם הלכה כה: שב ג מיי פייא מהלי פסורית הלכה טו ע"ש במיימוני ובכ"מ חמלא שפסה כריב"ל: סד ד מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה יד: מעה"ק הלכה יד:

בה ה מיי פייל מהלי
מקוה"מ הלכה טו:

בו ו מיי פייצ מהלכות
מעה"ק הלכה יג:

בו ז מיי פ"ד מהלי מעה"ק
מיד ממי פ"ד מהלי מעה"ק
מחלי תמידין ומוספין הל' ו]: סח ח מיי' פ"ד מהל'

מוסף רש"י

מעה"ק הל' ד:

ם ט מיי׳ שם הלכה ה: עי מיי׳ פ"ג מהלכות תמידין

נמוספין הלכה ב: עא כ ל מ מיי' פ"ב מהלכות פסוה"מ הלכה כו:

כדם שנשפך מצואר בהמה על הרצפה. שלח נתקבל בכלי (זבחים כה.). קומץ מאימתי מתיר שירים באכילה. מסימת כל הלילה שיהא נותנן מבוא השמש ומתעכלין כל הלילה אלא דברים שדרכן ליקרב בלילה. כגון סכרי דעולה ופדרים כדרכי להו דעולה ומדרים מדרכי להו לעיל שיהה טומן מבוא המתם, כלותר לחחר מקועת המתם נותנ על התערכה הדום. שדרכן ליקרב בדים. דאינן קריכין כלילה כלל דעולה קרכנות מתי כלו בהו ביום לאות במתע ביום הם ביום לאות למשמע ציום ומדרים הוא לאותר מתם או ביום ומדרים הוא לאותר מתם או קרא שמקריבין מבוא השמש, מבול השמש וקא פלרך תנוא סממש והאת כלכו לקרב ציים, והאת כלכו לקרב ציים, והאת כלו לאל עם השתש קודים שקשה המתכה, והן מתעכלין כל לילה זאת התערכה, והן מתעכלין התרת העולה ריבה. כל העילון להציא מתעכלין כל הדרת העולה ריבה. כל בינים שיש להקומי, להכי לא התערכה ובינים של התערכה היבה בל בינים של התערכה להכי לא התערכה ובינים של התערכה היבה בל בינים של התערכה להכי לא התערכה בינים של התערכה להתערכה בינים של התערכה בינים בינים התערכה בינים בינים התערכה בינים בי רבינהו שיהא נקטרין כל הלילה דא"כ היא העולה מאי ממעט (תמורה יד. עפ"י שיטמ"ק שם), אשר תאכל

אי בהולכה בשמאל הא תגן "". ", ", ".
קיר דוברים (דיי נציא)
ורי עניא)
וריש מכשיר ביי עניא)
וריש מכשיר היי נציא)
וריש מכשיר האלוך לכך
וריש מכשיר האלוך לכך
וניא מכשיר ביי מולון לכך
וניא מכשיר בשמאל וחישב עליו פסול ואין בו כרת האוכלו פירוש קמץ בשמאלו דבשמאלו קאי אקומץ דלא תפיס ביה פיגול כיון דיש
וניא מולו שיהא קרב כל המתרי כמצותו בלא שום פסול אחר כדתגן בשלהי פיק ומיהו פסול היי משום דעביר בשמאל.
תרי"ה: לשון תרי"א אחרת בשמאל וחישב עליו כי "מי האין מחשבה אלא בדבר הראוי לעבודה ואפילו כשרה גמי הוי ונראה
ולא נהירא דמהינן לעיל גבי מנחת העומר דכשירה לפי שאין מחשבה אלא בדבר הראוי לעבודה ואפילו כשרה גמי הוי ונראה
לפרש דפסולה מפני שעשה הקטרה בשמאל. תרי"ח: ג) כרת. בימינו (חישב עליה וכרי) וחיבות ל"א נמחק: ג) דבעי לקרושיה: ד) פחותה